

دریچه

ستاره‌ای که به تنهایی زندگی می‌کند
شایعاتی نگران‌کننده درباره «جک نیکلسون»

همدلی|آخرین باری که «جک نیکلسون» در انتظار عمومی دیده شد به اکتبر ۲۰۲۱ بازمی‌گردد که همراه با پسرش برای تماشای مسابقه سبکسبال تیم لیکرد به استایوم رفته بود و از آن زمان تاکنون هیچ خبری از وی نیست و منابع نزدیک به او، عمیقاً نگران سلامتی این بازیگر کهنه‌کار و بازیکنته‌هالیوودی هستند.«نیکلسون» از زمانی که در قسمت ۲۰۰۵ عسارت مجلل خود در بوری هیلز را به قیمت ۵ میلیون دلار از «مارلون براندو» خریداری کرد، آنجا را به قلعه شخصی خود تبدیل کرد.دبهبی است که همه‌گیری جهانی و ترس از ابتلا به کووید، حضور او در انتظار عمومی را دشوارتر کرده است اما گزارش اخیر وبسایت رادار آنلاین، نسبت به سلامتی این بازیگر برنده سه جایزه اسکار هشدار داده چراکه افراد نزدیک به او در صنعت سینما، بسیار نگران وضعیت او هستند. یک منبع خبری در گفتگو با رادار آنلاین، فاش کرد: «او خانمش را به‌عنوان قلعه خود پذیرفته اما مردم دوست دارند که او از خانه بیرون بیاید و به آن‌هاطمینان دهد که حالتش خوب است. جک با برخی در تماس است به پسر و شاگردش «زی» که بسیار به او افتخار می‌کند، اما دوران معاشرت جک مدت‌هاست گذشته است.مارلون براندو پس از گذراندن چنین زندگی رنگارنگی در یک آنزوی مجازی فرد و دوستان جک نیز نگران این موضوع هستند. تنها ارتباط او با جهان فرزندانست هستند، اما ظاهراً او دیگر نمی‌خواهد با واقعیت روبرو شود و این ناراحت‌کننده است.» اگر شایعات در مورد زوال عقل «جک نیکلسون» درست باشد، این بدان معناست که سلامت روان او باید برای همه نگران‌کننده باشد. اما بازهم این شانس وجود دارد که این بازیگر تنها بخواهد بقیه عمر خود را به‌دوراز مرکز توجه زندگی کند. به‌عنوان برنده سه جایزه اسکار، کاری برای جک نیکلسون به‌عنوان یک بازیگر باقی نمانده است. او به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین بازیگران تاریخ سینما بازیکنشته شده است. اصل داستان هر چه که باشد، فقط می‌توانیم امیدوار باشیم که این بازیگر کهنه‌کار از این مرحله از زندگی خود به‌دوراز شهرت لذت می‌برد.او در سال ۱۹۷۵ یکی از به‌یادماندنی‌ترین نقش‌های خود را در فیلم «پرواز بر فراز آسمانه فاخته» (دبونه از قفس برید) ساخته «میلوش فورمن» ایفا کرد و نخستین جایزه اسکار خود را دریافت کرد. این بازیگر دومین جایزه اسکار خود را برای نقش محبوبش در سال ۱۹۸۳ و در فیلم «شرایط مهرورزی» دریافت کرد که به یک موفقیت بزرگ در گیشه در کنار بازیگرانی چون «شرلی مین کن»، «جف دنیلز» و «دبرا وینگر» دست یافت و در سال ۱۹۸۹ یکی از نمایندگان ترین و توانمندترین نقش‌های خود در سینما را در فیلم «تمن» ساخته «تیمن برتون» به یادگار گذاشت و در سال ۱۹۹۷ برای فیلم «بهتر از این تمیشه» از «جیمز ال. بروکس» سومین مجسمه طلایی اسکار را به خانه برد. او در دهه ۲۰۰۰ میلادی در یکی از آخرین نقش‌های مهم سینمایی خود در فیلم برنده اسکار «گدگشتگان» (De-pated) ساخته «مارتین اسکورسوزی» و در کنار «لئوناردو دی‌کاپریو» و «مت دیومن» مقابل دوربین رفت و پس‌ازآن «فهرست پاکت»، «من هنوز اینجا هستم» و درنهایت «کجا می‌دالی» (۲۰۱۰) آخرین حضور او در سینما رقم زد.

در عمارت ارغوان

«آکواریوم نشینها» به صحنه می‌رود

همدلی| نمایش «آکواریوم نشینها» به نویسندگی و کارگردانی پویا پورهمدانی از ۱۱ دی در سالن شماره یک عمارت ارغوان روی صحنه رفته‌است.به نقل از روابط عمومی نمایش، پویا پورهمدانی درباره اجرای نمایش «آکواریوم نشینها» گفت: نمایش «آکواریوم نشین‌ها» به زندگی زوجی خورده بوروزا می‌پردازد که مفهوم خانواده در میانشان از بین رفته و فقط به دنبال خوش گذرانی و شوقا هستند و جایی پیش می‌روند که برای فرار از یکنواختی و طلاق، یک زوج را می‌خرند.او ادمه داد، در طول نمایش اختلاف طبقاتی و فشار نظام سرمایه‌داری بر طبقه ضعیف را به‌اشکال مختلف می‌بینیم تا جایی که فرهنگ‌های وارد شده و گاه تراحت و گاه خشمگین می‌شود. زوج متمول به هر چیزی به شکل کالایی نگاه می‌کنند که باید مصرف شود و نیازهای دلخواه آنان را برآورده کند. چنانکه روابط انسانی و ارزش‌های غیرمادی مانند دوستی نیز در این دنیای مدرن، تبدیل به کالاهایی شده‌اند که در فروشگاه عرضه می‌می‌توان آنان را در سبد خاواز، خریداری کرد. دنیای مدرنی که با همه‌های وسیعی از گسترش پوچ‌گرایی، معنایی برای انسان امروز ندارد تا او را به آن دلگرم کند، حتی عشق و کانون خانواده نیز ماهیت و هویت امید بخشش را از دست‌داده و برای انامه‌ی آن نیازمند دست‌سازهایی دیگری است.پورهمدانی اظهار کرد: تکنیک اجرایی نمایش و تملیق آن، پایان جذاب و غیرقابل‌پیش‌بینی را برای مخاطب می‌سازد که تا ساعت‌ها تماشاگر را به فکر فرو می‌برد.در نمایش «آکواریم نشین‌ها» رسول قادری، سارا جودت، فرشاد نجفی، عسل حمیدیان به ایفای نقش می‌پردازند.دیگر عوامل این نمایش عبارت‌اند از تهیه‌کننده،روح‌الله نوری و پویا پورهمدانی،دستیار کارگردان علی صابری و ششایق اسدی،مدیر تولید: حمیدرضا محمدحسینی، منشی صحنه:هستی خسروی ،طراح لباس: سارا جودت، روابط عمومی: گروه رونا(روابط عمومی نمایش ایران)، مشاور رسانه: مطهره کشاورز محمدیان، مجری طرح: موسسه فرهنگی هنری کپشکان هنر، گرم:فاطمه قورچی بیگی، ساخت تیزر و عکاس: مریم جعفری و راحیل عبدی، طراح پوستر: مبینانورزی گرم:فاطمه قورچی بیگی نمایش «آکواریوم نشینها» از ۱۱دی تا ۲۱پهمن، ساعت ۱۹ در سالن شماره یک عمارت ارغوان روی صحنه می‌رود.

همدلی |حسام‌الدین سراج از خوانندگان شاخص

موسیقی ایرانی چندی پیش بود که با همراهی تعدادی از نوازندگان مطرح آلبوم «شکوه وطن» را پیش روی مخاطبان قرار داد. اگرچه در تعریف و تشریح آنچه بر موسیقی ملی ایران‌زمین گذشت می‌توان به گزار‌های رسانه‌ای متعددی رجوع کرد و پی به علل کاهش مخاطب در این عرصه به دلیل سو مدیریت‌ها و اشتباهات مختلف برد، اما یکی از بارزترین ویژگی‌هایی که رجعت دوباره به آن‌ها حداقل می‌تواند یادآوری و بازخوانی مناسبی برای خوانش دوباره آثار موسیقایی در این عرصه کند، تولید آثار ملی میهنی متعددی است که طی سال‌های گذشته توسط هنرمندان دارای احترام و ارزشمند موسیقی ایرانی چه در قالب «آلبوم»، چه در قالب «تک آهنگ» و چه در قالب «یک اثر موسیقایی در یک آلبوم» پیش روی مخاطبان این حوزه قرار گرفته‌اند. آثاری که به دلیل هوشمندی آهنگساز و نوازنده و خواننده در انتخاب آثاری که برای تولید انتخاب کردند، این کارها را نه‌تنها تبدیل به ماندگارترین و ممتازترین آثار ملی – میهنی کردند، بلکه از آن‌ها می‌توان به‌عنوان ممتازترین آثار موسیقایی در حوزه موسیقی ایرانی یاد کرد. آثاری که بسیاری از آن‌ها فارغ از دیدگاه سیاسی – اجتماعی که در زمان انتشار خود داشتند و مخاطب می‌توانست به صلاح‌دید آنچه در روزگارش اتفاق افتاده از آن برداشت‌های مختلفی داشته باشد، اما دربرگیرنده مؤلفه‌های موسیقایی ارزشمند و ممتازی بودند که نمی‌توان از نام آن‌ها به‌راحتی عبور کرد.

اساساً توجه به آثار موسیقایی که در حوزه‌های وطن‌دوستی و وطن‌پرستی توسط هنرمندان موسیقی کشورمان تولید شده، به‌ویژه در این روزها که کشورمان در بطن اتفاقات و التهابات مختلفی قرار دارد، برای اجتناب‌ناپذیر است که می‌تواند فارغ از دل‌زدگی‌ها، دعواهای سیاسی، اختلافات درون گروهی،منزاجات اجتماعی و تقابل رویکردهای مختلف اندیشه‌ای که پرداخت به آن‌ها مجال دیگری می‌طلبد، شرایط روحی مناسبی را برای فرار از این التهابات فراهم سازد که شنیدن به آن‌هم دربرگیرنده ایجاد روحیه وحدت طلبی و ایران‌دوستی و هم شنیدن موسیقی است که روزی روزگاری نقل محافل و دستگاه‌های پخش صوتی خانه‌ها و اتومبیل‌ها و مغازه‌های بودند اما هوپ‌اینک در مهجورترین شکل ممکن میان موجی از آلودگی‌های صوتی نشست‌گرفته از تولیدات ناوِل موسیقایی قرار گرفته‌اند.

در این نوشته، به سراغ آلبوم «شکوه وطن» به خوانندگی حسام‌الدین سراج خواننده مطرح موسیقی ایرانی رقتیم که بهار سال ۱۴۰۱ با همراهی تعدادی از نوازندگان شناخته‌شده موسیقی ایرانی پیش روی مخاطبان قرار گرفت. آلبومی که اگرچه دربرگیرنده قطعات مختلف با موضوعات مختلفی بود اما دست‌اندرکاران اثر ترجیح دادند تا به دلیل آنچه از آن به‌عنوان یک اثر ملی – میهنی یاد می‌شود، نام قطعه «شکوه وطن» به‌عنوان یکی از قطعات آلبوم را به‌عنوان نام اصلی این پروژه موسیقایی انتخاب کنند.

شرایطی که حسام‌الدین سراج به‌عنوان یکی از باشخصیت ترین و ممتازترین خوانندگان موسیقی کلاسیک ایرانی طی سال‌های اخیر در عمل هم نشان داده که همواره به اجرای چنین آثاری که ریشه در باورهای ملی و اعتقادی مردم ایران دارد، همواره روی خوش نشان داده و تلاش کرده تا اثر درخور شخصیت و جایگاه ایران و ایرانی پیش روی مخاطبان قرار دهد. آثاری که هم در معنا و مفهوم از غنای ادبی و محتوای استنادداری برخوردارند و هم به لحاظ ساختار موسیقایی دربرگیرنده رعایت قواعد و اصولی

فرهنگ وهنر

«شکوه وطن» به روایت حسام‌الدین سراج

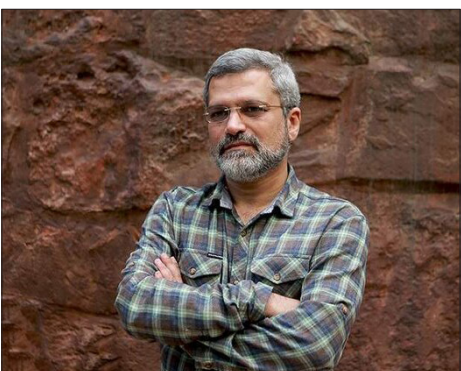
ازجمله حسن کسایی، فرهنگ شریف، جلیل

شهناز، جلال ذوالفنون، محمد موسوی رفت‌وآمد داشت. این هنرمند که دارای مدرک تحصیلی فوق‌لیسانس معماری از دانشگاه شهید بهشتی و دکترای پژوهش هنر از دانشگاه هنر است تاکنون علاوه بر خوانندگی و تلاش برای انتشار آلبوم‌های متعدد با همکاری آهنگسازان مطرح موسیقی کشورمان، تحقیقات و پژوهش‌هایی نیز در قالب زیبایی‌شناسی تطبیقی هنرهای گوناگون داشته است.به نوشته مهر، این هنرمند در سن ۱۳ غول‌های بی‌شاخ و دم موسیقی پاپ رقابت اصولی و سازنده‌ای در پروسه بازاریابی و فروش محصولات داشته باشد. اما هرچه بود به‌دوراز شعارهای رایج و آثار سلفارش رنگ و بویی از ایرانی بودن و ایرانی شدن داشت که متأسفانه در سال‌های اخیر تولیدات مرتبط با آن بنا به دلایل متعدد چه از جانب تهیه‌کنندگان، چه از جانب هنرمندان و چه ایرانی «بیبل» و «تدریس در دانشکده هنرهای زیبا که قطعاً و حتماً در آینده‌ای نه‌چندان دور عواقب فعالیت‌هایی است که سراج در عرصه‌های مختلف فرهنگی هنری انجام داده است.»همپای جولدر» به آهنگساز حسام‌الدین سراج، «باغ ارغوان – ۱۳۶۰» به آهنگساز حسام‌الدین سراج، «مهدی مستان – ۱۳۶۱» به آهنگساز محسن نفر، «شمس الضحی – ۱۳۶۳» به آهنگساز محسن نفر، «باد یار – ۱۳۶۵» به آهنگسازی محسن نفر، «طریقت عشق – ۱۳۷۳» با آهنگسازی حسن یوسف فردی و فریدون شهبازیان، «آینه رو – ۱۳۷۴» به آهنگسازی جلال ذوالفنون، «بوی بهشت – ۱۳۷۴» به آهنگسازی رامین کاکاوند، «دل آرا – ۱۳۷۵» به آهنگسازی افشین رامین و تهمرس پورناظری، «بی‌نشان – ۱۳۷۶» به آهنگسازی حسام‌الدین سراج، «شکوه وطن و شمشیر سربلندی و شکوه وطن و شمشیر» «۱۳۷۷» به آهنگسازی علی رحیمان، «ترگس مست – ۱۳۷۷» به آهنگسازی گروه بی دل، «شهر آسمانی – ۱۳۷۸» به آهنگسازی مجید خردشانی، «شرح فراخ – ۱۳۷۸» به آهنگسازی حسام‌الدین سراج، «روای وصل – ۱۳۸۰» به آهنگسازی رامین کاکاوند، «دوابع – ۱۳۸۲» به آهنگساز سید محمد میرزمانی، «پوسه بر ماه» به آهنگسازی حسام‌الدین سراج، «زانزین یار – ۱۳۸۲» به آهنگسازی صدیقی، «عشق و گامی مؤثر در حفظ دستاوردهای فرهنگی هنری «ماه نو – ۱۳۸۳» به آهنگساز حسام‌الدین سراج، «آینسه و آه – ۱۳۸۴» به آهنگساز محمدجاد ضرابیان، «قصه گیسو– ۱۳۸۷» به

پیشینه هنری و فرهنگی حسام‌الدین سراج نشان می‌دهد آنچه او از موسیقی در زمانه خودش می‌خواهد، تنها ابزاری برای سرگرمی و تفتن نیست، کما اینکه انگیزه‌های او برای همکاری با آهنگسازان شاخص و صاحب اندیشه موسیقی ایرانی نشان از وسواس فکری و فعالیت‌ی خواننده‌ای می‌هد که تحصیلات آکادمیک در حوزه معماری و علاقه‌های وافرش به تولید‌اندیشه در ساحت فرهنگ و هنر که این روزها گنگ خطر خالی شدنش به‌شدت به گوش می‌رسد، به او کمک کرده تا در حوزه ساخت آثار ملی – میهنی نیز کوشا باشد. چارچوبی مستحکم که اگر روزهه فعالیت‌های این خواننده را بررسی کنیم متوجه آنچه از او توصیف می‌کنیم، می‌شویم.

حسام‌الدین سراج در بیست و ششم مردامه سال ۱۳۳۷ در اصفهان متولد شد. وی خواننده موسیقی ایرانی و نوازنده سنتور و سهارت است و فرزند «سید محمدرضا سراج» است. پدر سراج بر علوم قدیمه و ادبیات احاطه داشت و از صدای خوش‌آهنگی برخوردار بود. او با استادیادب و هنر نظیر استاد جلال‌الدین همایی،استاد تاج‌اصفهانی، استاد حسن کسایی و تعدادی دیگر از هنرمندان

قصه‌گویی؛ از رسانه خبرسان تا رپ اعتراضی!

ضد تبعیض نژادی، حقوق زنان و مهاجران، محیط‌زیست و … است. همان‌گونه که در دوران پهلوی، قصه‌گویان و سخنرانان دینی که از دسترسی به رسانه‌های رسمی همچون رادیو و تلویزیون و مطبوعات محروم بودند، رسانه نوار کاست را برگزیدند و به خانه‌های تک‌تک مردم جامعه راه یافتند.در دوران بیست‌مدرن دیگر قصه‌گویان هنرمندانی صاحب‌نام و مطالبات خود را در روایت خیابانی‌اند که رپ می‌کنند و اعتراض و مطالبات خود را در روایت موزون فریاد می‌زنند.به نقل از ایسنا، این نویسنده و منتقد ادبی در نوشتار خود با عنوان «قصه‌گویی در خیابان» نوشته است: «با آغاز دوران مدرن، قصه‌گویی به‌عنوان یکی از نشانه‌های جامع پیشامدرن دچار تحولات گوناگونی شد که پیش‌تر درباره آن نوشتم.ازجمله این تغییرات رخت بریستن قصه‌گویی از زندگی روزمره و با‌تعریف آن به‌عنوان امری نوستالژیک و موزون (آنتیک) بود. در دوران مدرن دیگر شغل کسی قصه‌گویی نبود و قصه‌گوها در کوچه و خیابان و در جلوی چشم مردم حضور نداشتند، بلکه باید سراغ نقالی و حمله‌خوانی و … را در ویژه‌نامه‌های رادیو و تلویزیون و با سالن‌هایی که جشن‌ها و رویدادهای فرهنگی و مناسبتی برپا می‌شوند گرفت.در دوران بیست‌مدرن اما اوضاع فرق می‌کند. پاسمدرنیسم به همان اندازه که از مدرنیسم می‌گذرد و جلوتر می‌رود، تگاهی هم به پشت سر و دوران پیشامدرن دارد. برای همین یکی از چندین و چند تغییر و تحول قصه‌گویی در این دوران، رویکرد دوباره به قصه‌گویی به‌منابه رسانه و کنش اجتماعی است.در اعصار کهن قصه‌گویان خبرسازان جامعه بودند. حتی در قرون بعدو قصه‌گویان با مناقب‌خوانی، عملاً به ترویج تشیع و مقابله با حاکمان سنی مذهب می‌پرداختند و یا حتی در همین یک‌صد سال پیش بار مهمی از نهضت جنگل میرزا کوچک‌خان به‌عهده درآویش دوره‌گرد قصه‌گویی بود که مخفیانه به ترویج نهضت و جمع‌آوری اطلاعات و اعانات مشغول بودند. در رویکرد بیست‌مدرن به قصه‌گویی، قصه‌گو هنرمندی حقوق‌بگیر نیست که در یک سالن، سنتی قدیمی را بازآفرینی کند. امروز قصه‌گویان در خیابان‌ها حضور دارند و به ترویج اندیشه‌ها و حمایت از جنبش‌های اجتماعی می‌پردازند. قصه‌گویی اجتماعی و انتقادی که در قالب بداهه‌سرایی‌هایی رپ و به‌اشکال هیپ‌هاپ، بالاد و … در گوشه پارک‌ها، ایستگاه‌های مترو، دستشویی‌های عمومی و … جریان دارد، مهم‌ترین رسانه جنبش‌های

–

شهرک

دوشنبه ۲۶ دی ۱۴۰۱ ■ سال هفتم ■ شماره ۲۱۰۶

رویداد

با ۵۲ نامزدی اسکار

جان ویلیامز بازنشسته نمی‌شود

همدلی| آهنگسازی که به‌عنوان یکی از اسطوره‌های هالیوود شناخته می‌شود گفته است هرگز ساخت موسیقی برای فیلم‌های اسپیلبرگ را متوقف نمی‌کند. به نقل از ویرجینی، جان ویلیامز آهنگساز ۹۰ ساله در مراسمی که به‌تازگی برگزار شد تا در آن از وی و آثاری که برای اسپیلبرگ ساخته تحلیل‌شود، گفت حتی پس از بازنشستگی برای فیلم‌های اسپیلبرگ آهنگ می‌سازد. این عبارت که با تعجب خود اسپیلبرگ هم روبه‌رو شد با این اظهارنظر روبه‌رو شد که گفت: پس بهتر است زودتر کار بعدی‌ام را تعیین کنم.ویلیامز در ادامه افزود نه گفتن به اسپیلبرگ مجال است و یادآوری کرد که پدر خود اسپیلبرگ نیز درحالی‌که بیش از ۱۰۰ ساله در همین همکاری مشترک اسپیلبرگ و ویلیامز را رقم زد. «فلملن‌ها» و «پاندیانا جونز» آخرین فیلم‌هایی خواهند بود که برایشان آهنگ می‌سازد و پس‌ازآن بازیکنشته می‌شود.طبیعی است که سخنان جدید وی به مذاق همه دوستداران سینما خوش آمد.«فلملن‌ها» بیست و نهمین همکاری مشترک اسپیلبرگ و ویلیامز در رقم زد. اولین کار مشترک آن‌ها «شوگرلند اکسپرس» به ۵ دهه پیش بازمی‌گردد، نامزدی ۵۲ اسکار برای ویلیامز یکی از آن رکوردهای بی‌سابقه‌ای است که رسیدن به آن سخت است. ۱۷ مورد از نامزدی وی در اسکار برای فیلم‌های اسپیلبرگ رقم خورده و ۳ جایزه از ۵ جایزه‌ای را که برده برای فیلم‌های «آواره‌ها»، «بی‌تی» و «فهرست شنیدلر» کسب کرده است.

به کارگردانی یاسر شاهشواری

از پوستر مستند آرگوس رونمایی شد

همدلی|سا اکران خصوصی مستند آرگوس به تهیه‌کنندگی و کارگردانی یاسر شاهشواری در موسسه تصویرسازان یاس، از پوستر این مستند نیز رونمایی شد.یاسر شاهشواری در همین بهانه درباره معنای مستند خود گفت: پروتز شبکیه آرگوس که با عنوان چشم بیونیک نیز شناخته می‌شود، یک ایمپلنت الکترونیکی شبکیه است که درواغ این محصول به‌عنوان پروتز بینایی برای بهبود بینایی افراد مبتلا به موارد شدید رتینیتی پیکمانتوزا مورد‌استفاده قرار می‌گیرد.او اضافه کرد: نسخه Argus II این سیستم در مارس ۲۰۱۱ تأیید تحت معافیت دستگاه‌های بشر‌دوستانه در آمریکا شد. این سیستم شاهشواری کارگردان کرد. در ایران نیز دکتر محسن فروردین به همراه تیم متخصص هفت نفره متشکل از استادن دانشگاه پزشکی شیراز و تیم ناظر خارجی برای اولین بار این عمل پیچیده و پرهزینه را به‌طور هم‌زمان بر روی چشم دو بانوی نابینای ایرانی در شهر شیراز انجام دادند.عمل‌های این پروژه عبارت‌اند از محقق و جانشین تهیه‌کننده: مرضی لطفی، مدیر تولید: مهدی دادخواه، مجری طرح: مهدی قلی پور، دستیار کارگردان و نرئیز: ژیل‌افرشا،مدیر تصویربرداری: علیرضا دهقانی، صدابردار: حسین محمدی، جلوه‌های ویژه: حسین محمدی، مترجم: یاسمن شاهشواری، تدوین: یاسر شاهشواری، مدیر رسانه‌ای: بهنام سعادتیشایان ذکر است این اثر در مجموعه تصویرسازان یاس و کمپانی شهباس تهیه و تولید شده است.

زادروز ۲ نقاش فرانسوی در یک روز

نقاشی که الهام‌بخش پیکاسو شد

همدلی| «وکلاسیسیسم» به معنای انبهازم‌دایی و «مهرسونیسم» به معنای دریافت‌گری، از جنبش‌های هنسری قرن ۱۸ و ۱۹ اروپا به‌ویژه در فرانسه بودند. زادروز «ژان آگوست دومینیک انگر» و «هرت موریسو» آثار این دو نقاش را یادآور می‌شویم. وکلاسیسیسم یک نگرش زیباشناختی مبتنی بر هنسر یونان و رم باستان است. این سبک پیلگرا اعتدال و تفکر منطقی اما در ایده‌های جدیدتر و سیاسی‌تر است. هرچند «وکلاسیسیسم» سبکی است که بعدتر به وجود آمده اما از دوران باستان الهام گرفته است.«ژان آگوست دومینیک انگر» نقاش سبک «وکلاسیسیسم» است. این نقاش تحت تأثیر هنر سنتی و آکادمیک قرار داشت. بزرگ‌ترین میراث او نقاشی‌ها و طراحی‌هایش در ژانر پرتره است. همچنین بیان شفاف از فرم و فضا او را تبدیل به هنرمندی کرد که بعدها نقاشان بزرگی چون «پیکاسو» و «ماتیس» از آثارش تأثیر گرفتند. او از سال ۱۸۰۴ تا ۱۸۰۶ مجموعه‌ای از این پرتره‌ها را خلق کرد که ازنقط تکنیک، زیبایی و ظرافت در سطح بسیار بالایی قرار دارند.در شیوه «مهرسونیسم» تأکید بر احساس و ادراک لحظه‌ای هنرمند است. این سبک با به تصویر کشیدن رویدادهای تاریخی به‌وسیله ضربات آرام و سریع و همچنین با نقاشی صحنه‌های مدرن با رنگ‌های روشن و غلیظ، سبک نقاشی تاریخی پیش از خود را کنار گذاشت. به نقل از ایسنا، برت موریسو از معبود نقاشان زن مشهور جنبش امپرسیونیست، محسوب می‌شود. او به‌عنوان یک نقاش امپرسیونیست صحنه‌هایی را که خود در زندگی بورژوازی با آن مواجه بود به تصویر کشید، که بیشتر شامل تصاویر خانوادگی، بچه‌ها، بانوان و گردش‌های آخر هفته است. همچنین او برای به تصویر کشیدن پیچیدگی و تجربیات درونی مدل‌هایش استعداد خارق‌العاده‌ای داشت و معمولاً آن‌ها را در شرایط لذت بردن از مواهب زندگی می‌کشید.